

Redigeret af Th. Overskou. Udgivet og forlagt af A. E. Klostok.

Forsendes, i Følge Kongelig allernaadigt Tilladelse, med Posteposterne i Danmark og Hertugdømmerne.

Bulletin.

Hans Majestæt Kongen har havt en god Nat og Allerhøihsammes Befindende er godt, som i de senere Dage.

Kongens Palais, den 6te April 1837.

E. Jønger.

M. F. 58374774.

Kjøbenhavn, den 6te April.

Igaar Formiddag affeilede fra Rheden til Koborg Orlogskommanden Delpblen, under Commando af Lieutenant Sommer.

— Igaar foretog Politiet hos Hovedstadens Handtende en streng og meget udstrakt Undersøgelse af Bøger og Lodder. En stor Mængde af disse, som befandtes at være urigtige, bleve borttagne.

— (Indsendt.) Udbrag af et Brev fra en ved sin videnskabelige Dannelse udmærket, i Italien reisende, engelsk Adelsmand, til en Ven i Kjøbenhavn, dateret Rom den 28de Februar 1837:

„Høypige Besøg i Deres berømte Landsmand Thorvaldsens Atteiler have her især forlystet mig; han maa med Rette ansees for de nyere Tidens ypperste Billedhugger. Den i sin Tid høitpriste Canova er nu for det meste glemt. Hans Bærker taale aldeles ikke at sees ved Siden af Thorvaldsens. Om der end ellers intet mærkværdigt var at see i Kjøbenhavn, fortjente det dog at besøges, blot for at kunne beundre de herlige Billedstøtter af den store Nestor, som jeg nu haaber ere bleve opstillede der i dens største Kirke.“

Hvad kan man da ikke i sin Tid haabe for Kjøbenhavn af det paatænkte Thorvaldsenske Museum? At saavel Danmarks Hæder, som Kjøbenhavns og følgelig hele Landets Velstand og Anseelse vilke, naar det kommer i Stand, vinde uberegnelig derved, forekommer Indsenderen heraf (som ellers aldeles ingen Deel har i den det vedkommende Plan eller Indbydelsen til dens Fremme) at være saa klart, at det ingen videre Udvikling behøver. — Grækenland frembragte den klassiske Oldtids største Kunstnere, Digttere og Videnskabsmænd. Den uforgængelige Værelse, som det saaledes for Aartusinder siden vandt, blev vistnok, i vore Dage, Hovedsagen til dens endelige Befrielse for langvarigt Trældomsaaag, samt til det græske Folks aandelige og politiske Gjenfødselse. De som søge at undertrykke den Sandhed, at det er en stor Værelse for Danmark at have frembragt den nyere Verdens Phidias, eller stræbe at forhindre at hans Bærker her kunne faae et dem og ham værdigt Gjemmested, betænke vel ikke den Skam eller Skade som deres ubegribelige og blinde, om end nok saa vel meente Iver mod det omhandlede Foretagende, i Fremti-

den uuelig kunde volde det danske Folk. For dem vil Esterlægtens Saga kun kunne frembringe den Undskyldning: De vidste ikke hvad de gjorde.

• •

— (Meddeelt). Naar der, fra den tidligste Ungdom af, sørges for at uddanne Stormandens og den Riges Sønns Aand, hvad Under da, at han skrider frem paa Videnskabernes Bane og i Tiden bliver en duellig Embedsmand, det er faare naturligt og jevnligt; men mindre sædvanligt er det, naar den i de laveste og fattige Stænder fødte, arbejder sig frem af Støvet, og ved utrættelig Fliid og Udholdenhed baner sig selv Veien til Statsembeder og sine Samtidiges Agtelse. For efter Evne at bidrage til at bevare Mindet om en saadan Mand ere følgende Linier nedskrevne: Johannes Petersen, Sognepræst til Dndlose og Søndersted Menigheder, blev den 5te Mai 1772 født i Landsbyen Beenlose, Annexfognet til Ringsted, af fattige hoveriegjørende Bøderfolk, som han assisterede ved Hæstegaardens Drot til sit 20de Aar, da af døde Biskop Valle, paa en Biskops, blev opmærksom paa dette opvakte Hoved, og hjalp ham ind i Roskilde latinske Skole, omtrent midt i Aaret 1792. Forældrene kunde ikke understøtte ham, og han levede alene af gode Menneskers Hjælp. Efter 4½ Aars Skolegang blev han, med høit anbefalende Testimonium demitteret til Akademiet, hvor han den 7de September 1796 tog Examen Artium med bedste Caracteer, den 5te April 1797 Philosophicum med Haud illaudabilem, Philologicum den 11te October samme Aar med Laud og 24de Juli 1800 theologisk Embeds Examen ligeledes med Caracteren Laudabilem. Prædikede til Demis 5te September 1809 under Professor P. E. Müller og erholdt Caracteren Laudabilem et quidem egregie. — I Esteraaret 1801 blev han ansat som Overlærer ved Sve-Etatens 1ste og 2den Divisions Skole og foretog dette Embede i 8 Aar, medens han i de sidste 3 tillige var Catechet ved Holmens Kirke. Den 18de August 1809 blev han kaldet til Sognepræst for Butterup og Lufse Menigheder i Sjælland. I Aaret 1814 giftede han sig med Jomfrue Christiane Søbørg, en Datter af Hr. Søbørg, Sognepræst til Hagesled og Gislunge Menigheder; hun døde den 4de Juli 1819, efterladende ham en Søn og en Datter. Efter 3 Aars Forlob giftede han sig den 13de Februar 1822 med Hr. Søbørgs anden Datter Anna, med hvilken han avlede 5 Børn, 2 Sønner og 3 Døtre. I Aaret 1827 blev han kaldet til Sognepræst for Dndlose og Søndersted Menigheder, hvor han forblev til sin Død den 20de Martz 1837. Hans første Kald var af de meget smaae, ene huuslig Tilfredshed og Laalmodighed hjalp ham at bære sine trange Kaar. Han var sin Menigheds kjærlige Hjerde, ja Fader og en trofast Ven. Fred med hans Afke! Mangen kjærlig og veemodig Laare vil vade hans Gravhei, og hvo som kjendte ham vil sige: „Her hviler Støvet af en ardel Mand.“